

Елисавета Багряна

Горе

И ето, крилете извивай,
орлице-душа, над простора!
Край тебе сега кръгозора
безкрайно широк се разкрива.

Планинските върхове нижат
възход, неизгледност и вечност.
Оставен, забравен, далечен
градът е – и с него – и грижата.

Между ни разлято е злато,
между ни пожари са алени.
Тях младата есен запали –
и свети светът необятен.

И всяка човешка умора
и болка тук тихо прегаря
и с белите утринни пари
отива към слънцето горе.

А утре, когато отново
ти слезеш в живота при хората –
съгрей ти с човешкото слово,
съгрей им сърцата затворени!

КРАЙ

© Елисавета Багряна

Източник: Словото

Набиране: Елена Николова

Издание: Елисавета Багряна. „Амазонка. Избрана лирика в два тома.“ „Български писател“. С. 1973

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/11770>]